

Κεμαλικότεροι του Κεμάλ

Δήλωση
του Χρήστου Κηπουρού

με αφορμή την επίσκεψη
του Πάπα στην Τουρκία

Κεμαλικότεροι του Κεμάλ

Copyright 2006
Χρήστος Κηπουρός
Μαυρομιχάλη 13
Διδυμότειχο
xkipuros@otenet.gr

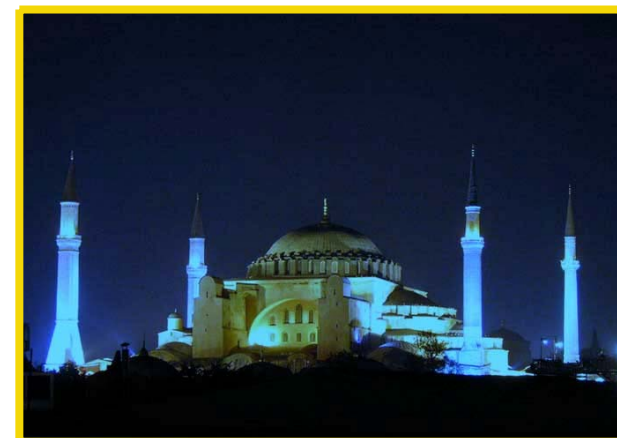
*Εικόνα εξώφυλλου: Αναμνηστική φωτογραφία με τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο στην Ξάνθη. Στο μέσον ο τότε Βουλευτής επίσης Έβρου, Φάνης Δημοσχάκης.
Πηγή: Αρχείο Συγγραφέα,*

*Εικ. Οπισθόφυλλου: Η Αγία Σοφία με τους μιναρέδες,
Πηγή: Wikipedia,*

Θράκη 26 Νοεμβρίου 2006,

Εικόνα Εξώφυλλου,

Εικόνα Οπισθόφυλλου,

Κεμαλικότεροι του Κεμάλ

Δήλωση Χρήστου Κηπουρού με αφορμή την επίσκεψη του Πάπα στην Τουρκία

Ας μην επεκταθώ στο «θεσμό» της προσθήκης του ενός επί του άλλου των μνημείων και των λατρευτικών χώρων των διαφόρων θρησκειών, έστω και αν η Χριστιανική όντως δεν έκανε καμπαναριά τα τζαμιά, όπως συνέβη αντίστροφα με το Ισλάμ, και με πιο κραυγαλέο παράδειγμα, τους περί το Ναό της του Θεού Σοφίας, μιναρέδες, στην Κωνσταντινούπολη. Κάτι βέβαια που δεν σημαίνει ότι και η Χριστιανική Εκκλησία σεβάστηκε και πολύ τις προγενέστερες από την ίδια λατρείες. Ας με επιτραπεί όμως να επισημάνω μόνο το εξής. Αν ήμουν δημοσιογράφος και παρών κατά την επίσκεψη του Πάπα στην Αγία Σοφία, που ανεγέρθηκε επί Ενιαίας Χριστιανοσύνης, και ως μέρος της Παγκόσμιας Πολιτισμικής Κληρονομιάς ανήκει σε όλη την ανθρωπότητα, θα ρωτούσα τη γνώμη του για το εν λόγω Μνημείο.

Δεν θα το έκανα προκειμένου να ζύσω πληγές ή να αναπαραγάγω συγκρουσιακές λογικές με το Ισλάμ -μακριά από εμένα αυτά, αφού βρίσκομαι στον αντίποδά τους- αλλά για να αναδειχθεί η αλήθεια. Ότι δηλαδή το εν λόγω Μνημείο, εκτός του ότι σύντομα θα αποτελέσει ένα από τα νέα επτά θαύματα του Κόσμου, με βάση τη διαδικασία που προωθεί η New 7 Wonders, θα παραμένει εις τους αιώνες των αιώνων ως κάτι άλλο ακόμη. Ως η μεγαλύτερη ανορθογραφία και παραμόρφωση του Παγκόσμιου Πολιτισμού. Πέραν δε αυτού, με σαφείς και κυρίως μόνιμες ανθρωπολογικές παρενέργειες. Ας μείνω όμως στην πολιτισμική αυτή και μνημειακή οπτική του θέματος. Δεν χρειάζεται να επεκταθώ σε άλλες σφαίρες, όπως η θρησκευτική εκείνη της όποιας συλλογής υπογραφών κλπ. περί επαναλειτουργίας, με τη μια ή την άλλη μορφή. Να πω μόνο ότι αν η ύπαρξή τους από τη μια τροφοδοτεί τυφλές συγκρούσεις, από την άλλη ενδυναμώνει τη σκέψη που επίσης γεννάει η ίδια η ιστορική πραγματικότητα του εν λόγω μνημείου και που ακολουθεί.

Αν επιτρέπονταν, είχα να υποβάλλω συνολικά δύο ερωτήσεις στον Προκαθήμενο της Καθολικής Εκκλησίας. Πρώτον, για την προγραμματισμένη ευθύς μετά την άφιξη, επίσκεψη στο μαυσωλείο του Τούρκου Χίτλερ. Και δεύτερον, θα τον ρωτούσα για το αν άπτεται των αρμοδιοτήτων του να κάνει χρήση του μεγάλου διεθνούς του κύρους, να απευθυνθεί στην UNESCO που με τη σειρά της να επιβάλει, έστω και τώρα, ένα συμβολικό πρόστιμο διατήρησης των αυθαίρετων μιναρέδων της Αγίας Σοφίας, που έλεγα. Κάτι άλλωστε που γίνεται σε όλα τα αυθαίρετα, και που δεν μπορεί να εξαιρεί τα μνημεία. Και που θα αποτελούσε ένα βήμα προς τα εμπρός του συγκεκριμένου διεθνούς Οργανισμού ενώ θα

προωθούσε και μια νέα αναγεννητική σχέση μεταξύ Δημοκρατίας και Πολιτισμού, με την εφαρμογή νέου πολιτισμικού κώδικα σεβασμού της κοινής κληρονομιάς των Μνημείων. Και με αρχή ένα Μνημείο που νομιμοποιεί αν δεν επιβάλλει και την Ορθοδοξία και την Αγία Έδρα να ενδιαφερθούν. Θα ήταν δε η πρώτη, μετά την άρση του μεταξύ τους αναθεματισμού, σημαντική πράξη ψυχικού και ηθικού πλησιάσματος των δύο Εκκλησιών. Και επειδή η πρώτη για προφανείς λόγους αδυνατεί, όφειλε να συνδράμει η δεύτερη. Έστω κι αν επειδή αυτό είναι πολύ όμορφο για να είναι αληθινό, αποδειχθεί για άλλη μια φορά ότι δεν είναι.

Ίσως όμως και η συζήτηση ακόμη να ταρακουνούσε την Τουρκία, να της έβγαζε από το μυαλό την ιδέα απομάκρυνσης του Οικουμενικού Πατριαρχείου, που η στήριξή του είναι το πρώτο μέλημα της επίσκεψης του Πάπα, όπως διατείνεται το Βατικανό. Γιατί μόνο μια Δημοκρατική Τουρκία θα ξανάνοιγε τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης αφού η διατήρηση της σημερινής, πλην όμως χρόνιας κατάστασης, είναι η άλλη όψη της προδιαγεγραμμένης εκδίωξης του τελευταίου εναπομείναντος Ιστορικού όσο και Εκκλησιαστικού θεσμού, από την από δεκαεπτά αιώνων εστία του. Μόνο που στο θέμα αυτό, όπως σε άλλα, όταν οι γείτονες κεμαλισλαμιστές δεν είναι ρεζέρβες, είναι κεμαλικότεροι του Κεμάλ. Έμπλεοι δε χαράς για την αποδοχή του «πρωτοκόλλου» από ξένους επισήμους, σχετικά με την επίσκεψη στο μασωλείο του πολυγενοκτόνου.

Θράκη 26 Νοεμβρίου 2006,

